

[Waldorff]

miljøbeskyttelse, som der har været tidligere. Det mener jeg nok er en udtalelse, der kan diskuteres. 200.000 går arbejdsløse, og der er yderst påtrængende miljøopgaver. Er man ikke i virkeligheden med sådan en udtalelse med til at afvise at prøve at få flere i arbejde med et indhold, som alle i og for sig har en interesse i? Dette være sagt for ligesom at få skudt et hul i denne automatiske slutning fra den økonomiske situation og til, hvilke samfundsmæssige opgaver der er værd at tage op.

Jeg mener ikke, at man fuldstændig bevidstløst skal støtte en stadig udvidelse og en stadig oppumpning af statsapparatet og en stadig ansættelse af flere og flere mennesker til at kontrollere. Jeg vil godt spørge, om man i virkeligheden ikke kunne nå meget langt, hvis man på miljø siden anlagde nogle af de samme betragtninger, som socialministeren har anlagt i forhold til de skader, som samfundet må rette op, på grund af at virksomhederne sætter profitinteresser højest. Det er i virkeligheden den problematik, der er interessant. Det behøver ikke koste staten noget at fastholde miljøkravene, som de er i dag. Tværtimod kan staten spare meget, meget store udgifter, hvis man fastholder princippet i miljøloven, nemlig at forureneren skal betale – i stedet for at samfundet bagefter skal betale. Jeg vil godt spørge: er det det princip, statsministeren ligesom lægger op til at man kan begynde at slække på? Er det sådan, at man ikke længere skal stille de samme krav til private virksomheder?

**Bolvig (RV):**

Jeg er også beroliget over, at statsministeren ikke har udtrykt sig som refereret i Politiken. Jeg var i virkeligheden bange for det, fordi jeg synes, vi her i de sidste år og måneder har set, at regeringen i virkeligheden ikke tager særlig store miljøhensyn. Fru Margrete Auken pegede på Kastrup lufthavn, og vi er også i stand til at pege på en lang række andre områder. Jeg kan pege på en lang række områder, hvor der foregår attentater selv på statens egne arealer, uden at regeringen, uden at statsministeren virkelig skrider ind. Men jeg er altså glad for, at udtalelsen ikke er korrekt, og jeg håber og tror, at statsministeren er enig med mig i, at staten naturligvis

må være foregangsmand, når det drejer sig om miljøbeskyttelse.

Verdensnaturfonden og forskellige FN-organisationer har for nylig overrakt bl.a. statsministeren en katastroferapport, en rapport så dystre, at selv de værste danske vismandsrapporter er rent paradisiske læsning ved siden af. Jeg tror, at denne rapport har vakt interesse i regeringen, og vil gerne spørge statsministeren: finder statsministeren ikke, at vi i vor u-landspolitik, jfr. rapporten, må tage langt større hensyn til naturbeskyttelse, til økologi og ressourcebesparelser i fremtiden? Miljøbeskyttelse er ikke kun et isoleret nationalt problem for os, det er i høj grad også et internationalt problem.

**Statsministeren (Anker Jørgensen):**

Jeg er glad for, at fru Margrete Auken og hr. Bolvig begge var glade for min udtalelse – men selvfølgelig fulgte der lidt mere med.

Først til fru Margrete Auken. Det kan godt være rigtigt at sige, som fru Margrete Auken sagde det, at vi er trængt af en industri, som er betænkelig ved de omkostninger, som miljøpolitikken nødvendiggør. Noget af det er en traditionel virksomhedsindvending, men noget af det skyldes, at det pågældende erhvervsliv i høj grad er trængt, og at samfundet som helhed er trængt økonomisk. Det er en kendsgerning, at vi ikke har uanede midler, så vi blot kan sige: koste hvad det vil, det skal laves så perfekt og godt, som vi gerne ville have det, i alle situationer.

Det er ikke nok at have de gode intentioner og den gode vilje, man skal også skaffe pengene, og det kan af og til godt knibe med at skaffe pengene i folkettinget. Jeg skal ikke komme nærmere ind på, hvem der vil være med til at skaffe penge til de mange opgaver, som staten har, men jeg vil bare sige, at det giver oprigtigt talt mange vanskeligheder. Men vi ønsker så megen hensyntagen til miljøpolitikken som overhovedet muligt.

Hr. Waldorff sagde, at det koster ikke noget; der er arbejdsløse, sæt dem bare i arbejde! Det sidste sagde hr. Waldorff ikke, men det må vel være det, der ligger i det. Jeg tror ikke, det er tid her at komme ind på, hvordan det system skulle kunne fungere, men i øvrigt har tidligere beskæftigelsesplaner også indeholdt særlig indsats af beskæftigelses-